

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 120/11

Luxemburg, 15 noiembrie 2011

Hotărârea în cauzele conexate C-106/09 P și C-107/09 P
Comisia și Spania/Government of Gibraltar și Regatul Unit

Un regim fiscal conceput astfel încât societățile offshore nu sunt supuse impozitării constituie o schemă de ajutor de stat incompatibilă cu piața internă

Prin urmare, Curtea a anulat hotărârea Tribunalului și a confirmat decizia Comisiei prin care Regatul Unit nu este autorizat să pună în aplicare proiectul de reformă a impozitului pe profit din Gibraltar din 2002

În august 2002, Regatul Unit a notificat Comisiei reforma pe care o intenționa guvernul Gibraltarului privind impozitul pe profit¹. Această reformă cuprindea în special abrogarea vechiului sistem fiscal și introducerea a trei impozite aplicabile tuturor societăților din Gibraltar, și anume: o taxă de înregistrare a societăților, un impozit pe numărul de salariați și un impozit pe ocuparea localurilor profesionale (business property occupation tax, denumit în continuare „BPOT”), prevăzându-se că, în cazul ultimelor două, contribuția era plafonată la 15 % din profit.

În 2004, Comisia a decis² că propunerile notificate în vederea reformei sistemului de fiscalitate aplicat întreprinderilor din Gibraltar constituie o schemă de ajutoare de stat incompatibilă cu piața internă și, prin urmare, aceste propuneri nu pot fi puse în aplicare. Astfel, Comisia a considerat că trei aspecte ale reformei fiscale erau selective în plan material: 1) condiția ca societățile să realizeze profit înainte de a fi supuse impozitului pe numărul de salariați și BPOT, deoarece favorizează întreprinderile care nu obțin profit; 2) plafonul de 15 % din profit aplicat în cazul supunerii la plata impozitului pe numărul de salariați și a BPOT, deoarece acest plafon favorizează întreprinderile care, pentru exercițiul fiscal în cauză, au un profit scăzut în raport cu numărul de salariați și cu ocuparea localurilor profesionale; 3) impozitul pe numărul de salariați și BPOT, deoarece aceste două impozite favorizează, prin natura lor, societățile „offshore” care nu au o prezență fizică reală în Gibraltar și care, în consecință, nu trebuie să plătească impozitul pe profit. În plus, Comisia a considerat că reforma avută în vedere era selectivă în plan regional în măsura în care prevedea un sistem în baza căruia societăților din Gibraltar li se aplică, în general, o cotă mai mică decât societăților din Regatul Unit.

În urma acțiunilor formulate de guvernul Gibraltarului și Regatul Unit, Tribunalul de Primă Instanță a anulat, la 18 decembrie 2008, decizia Comisiei³. În hotărârea sa, Tribunalul a considerat, în special, că Comisia nu a urmat o metodă de analiză corectă în ceea ce privește selectivitatea materială a proiectului de reformă. Astfel, potrivit Tribunalului, pentru a dovedi caracterul selectiv al regimului fiscal în cauză, Comisia ar fi trebuit să demonstreze că anumite elemente ale acestuia au un caracter derogatoriu în raport cu regimul fiscal comun sau „normal” din Gibraltar. În consecință, Comisia nu putea, așa cum a făcut-o în propria decizie, să considere măsuri fiscale generale drept selective în raport cu efectele lor. În plus, Tribunalul a apreciat că acest cadru de referință pentru aprecierea selectivității regionale a reformei corespundea exclusiv limitelor teritoriului Gibraltarului și nu celor ale Regatului Unit.

În acest context, Comisia și Spania au formulat prezentele recursuri la Curtea de Justiție în vederea anulării hotărârii Tribunalului.

¹ Cu toate acestea, reforma în discuție în prezentele cauze nu a intrat în vigoare.

² Decizia 2005/261/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind schema de ajutoare pe care Regatul Unit intenționează să o pună în aplicare cu privire la reforma impozitului pe profit întreprinsă de guvernul Gibraltarului (JO 2005, L 85, p. 1).

³ Hotărârea pronunțată în cauzele conexate T-211/04 și T-215/04, Government of Gibraltar și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia (cf. comunicatului de presă 99/08).

În cadrul hotărârii pronunțate astăzi, **Curtea apreciază că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că proiectul de reformă fiscală nu conferă avantaje selective societăților offshore.**

Astfel, Curtea consideră că o sarcină fiscală diferită care rezultă din aplicarea unui regim fiscal „general” nu poate fi suficientă, în sine, pentru stabilirea selectivității unei impozitări. Cu toate acestea, Curtea consideră că **această selectivitate există atunci când, ca în speță, criteriile care constituie baza de impozitare reținute de un sistem sunt de natură să caracterizeze întreprinderile beneficiare pe baza caracteristicilor care le sunt specifice în calitate de categorie de întreprinderi privilegiate.**

Așadar, Curtea constată că regimul fiscal din Gibraltar se caracterizează, în special, prin combinarea impozitului pe numărul de salariați și a BPOT ca unice baze de impozitare care are drept consecință o impozitare care depinde de numărul de salariați și de dimensiunea localurilor profesionale ocupate. Cu toate acestea, **pentru motivul lipsei unor alte baze de impozitare, combinarea acestor baze de impozitare (care se bazează pe aceleași criterii prin ele însele de natură generală) exclude de la bun început de la orice impozitare societățile offshore în considerarea faptului că nu au salariați și nici nu ocupă localuri profesionale.** Aceste criterii operează, așadar, o discriminare între societăți care se află într-o situație comparabilă în raport cu obiectivul urmărit de proiectul de reformă fiscală, și anume acela de introducere a unui sistem general de impozitare pentru toate societățile stabilite în Gibraltar.

Prin urmare, Curtea conchide că **împrejurarea că societățile offshore nu sunt impozitate în Gibraltar nu este o consecință aleatorie a regimului în cauză, ci consecința ineluctabilă a faptului că cele două impozite care se aplică societăților (în special, bazele lor de impozitare) sunt concepute tocmai astfel încât societățile offshore, care, prin natura lor, nu angajează salariați și nu ocupă localuri profesionale, nu sunt supuse impozitării.** În consecință, împrejurarea că societățile offshore nu sunt supuse impozitării tocmai în considerarea caracteristicilor proprii și specifice acestei categorii de societăți, permite să se considere că aceste societăți beneficiază de avantaje selective.

În special, Curtea amintește că, contrar raționamentului Tribunalului, **calificarea unui sistem fiscal drept „selectiv” nu este condiționată de faptul că acesta este conceput astfel încât toate întreprinderile sunt supuse acelorași sarcini fiscale, ci de faptul că unele dintre acestea profită de norme derogatorii care le conferă un avantaj selectiv.** O asemenea interpretare a criteriului selectivității ar presupune că - pentru a putea fi considerat selectiv - un regim fiscal trebuie să fie conceput potrivit unei anumite tehnici de reglementare. Această abordare ar avea drept consecință că **normele fiscale naționale nu intră, de la bun început, în sfera controlului în materie de ajutoare de stat din simplul motiv că acestea țin de o altă tehnică de reglementare, deși produc aceleași efecte.**

Întrucât proiectul de reformă fiscală este selectiv în plan material în sensul că atribuie avantaje selective societăților offshore, Curtea apreciază că nu este relevant să se examineze dacă proiectul de reformă este selectiv în plan teritorial.

În aceste condiții, Curtea decide să anuleze hotărârea Tribunalului și să confirme decizia Comisiei potrivit căreia proiectul de reformă fiscală constituie o schemă de ajutoare de stat pe care Regatul Unit nu este autorizat să o pună în aplicare.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720
Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106